

Cuvântul lui Dumnezeu din duminica a treia după Sfintele Paști, a Mironosițelor

Slava Mea umple văzduhul sus și jos, și toată facerea s-a pregătit și se apleacă înaintea slavei Mele, că vin cu zi de sărbătoare aici, unde-Mi am așezată masă de praznic de cuvânt mereu, mereu, că venirea Mea s-a ivit ca zorile dimineții și vin mereu cu izvor de cuvânt peste pământ, și freamătă totul de slava Mea în cer și pe pământ, iar cei ce odihnesc în morminte sunt plini de nădejdea venirii Mele cu lumină pentru ei, că a venit vremea să vin, și am venit, precum este scris.

Suntem în zile de praznic de înviere și prăznuim, fiilor, cu cântarea cea pentru învierea Mea și împărțim mângâiere în această zi. Să ne ridicăm din așternuturi și să întâmpinăm oaspeții, pe cei de sus și pe cei de jos, și toți să cântăm Hristos a înviat!

Sus și jos s-a făcut pregătire. Văzduhul se trezește în cântul păsărelelor, că și ele iau parte la priveștița de azi a Mea cu sfinții aici, deasupra. Din cer și până pe pământ aici e numai slavă, e tot o pregătire în slavă și în lucrare de slavă. Hristos a înviat! Așa spun acum tot și toate. Sunt sosit aici cu mironosițele și cu ucenicii învierii Mele, martori ai răstignirii, și apoi ai învierii Mele dintre cei morți, iar mângâierea lor este mare.

O, unde aș mai fi găsit Eu în vremea aceasta un loc de Betanie ca și aici la voi și cu voi, ca și jertfa cea neobosită, pe care o aduceți înaintea Mea la popasurile Mele cu sfinții aici, și cu cei aduși de dor la izvorul Meu de cuvânt, cu care M-am adăpostit la voi, fiilor? Iată, și cei ce așteaptă la locurile lor izbânda cea din urmă asupra morții, iată-i, și ei sunt așezați la masa cea de azi, după ce în postul sfintelor Paști au fost chemați la pomenire pentru întâmpinarea apoi a praznicului Învierii Mele împreună și cu ei, nu numai cu voi, fiilor, o, și ați pregătit acum așa de frumos venirea Mea și a celor cu Mine sosiți din cer și, iarăși, a celor călători veniți din cetățile țării ca să fie aici cu Noi și cu voi, ca să fim cu zi de mângâiere aici.

O, așezați-vă voi, cei osteniți de așteptarea zilei celei mari a mângâierii depline! Așezați-vă la masă aici, rânduri, rânduri așezați-vă, oricât de mare este numărul vostru. O, așezați-vă! Fiți cuminți și cu răbdare încă. Aici se lucrează pentru voi după cuvântul Meu, că nu vor ca Dumnezeu cei care slujesc la altare ducând lumea la cimitir, și nu mai pot mai mult pentru oameni apoi. Și-au făcut rost de locașuri de biserică și și-au plătit cu bani grei slujirea la altar, dar nu le-a fost lor în minte îndatoririle cele pentru mântuirea lor și a oamenilor, pe care nu-i păstoresc, ci îi conduc la cimitir și atât. O, ei cred că dacă fac slujiri plătite din greu de oameni și pentru oameni, gata, se vor mântui, dar nu, nu sunt pregătiți, și nici nu dau să se pregătească, și stau ei să capete de-a gata, după zicala poporului român, care zice din pășite vorba care spune: „*pară mălăiață în gura lui nătăfleată*”, adică de-a gata. O, ei puteau să fie sfinți prin învățătura cea bisericască, dar nu le-a stat lor în minte să caute sfințenia, de vreme ce sunt plini de lăcomie și de inimă rece pentru creștini, că nu-i locaș de biserică din care să nu iasă știrile celor ce vând mersul creștinilor, că dacă nu e preotul informator, e dascălul, și dacă nu e nici dascălul e clopotarul sau măturătorul, și n-am spus minciuni când le-am dat de știre aceasta la cei ce M-au urmat prin vreme pentru cuvântul Meu cel de azi, și nu este decât așa cum Eu văd și spun. Toți dau să spună că nu se poate întâmpla așa ceva cu cei ce slujesc în biserici pentru oameni. O, dacă s-a putut asupra Mea vânzare prin ucenicul cel apropiat și numit între cei doisprezece ucenici ai Mei, și care M-a dat la moarte pe cruce, o, cum să fie altfel acolo unde sunt creștini iubitori de Dumnezeu?

O, n-a fost altfel nici în vremea lucrării cuvântului Meu din vremea aceasta, căci preoții au dat vasele Mele la cercetare, și la închisoare apoi au dat pe servii Mei, și asta este cu slujitorii

bisericii, adunătură amestecată este, peșteră de tâlhari, din pricina celor ce nu sunt de partea Domnului în biserică, și lumea nu știe aceasta, nu crede că este așa și că sunt vânzători peste tot. O, cum să creadă când totul este vopsit pe deasupra ca să nu se cunoască lucrarea cea de dedesubt?

O, așa este cu cei ce s-au așezat unii pe alții slujitori de altare înaintea oamenilor, și aceștia au două limbi, măcar două au. Cu una din ele zic laude și cântare lui Dumnezeu, iar cu alta vând pe cei ce iubesc pe Domnul pe pământ.

O, n-au parte de slava Mea cei ce nu cred și nu iubesc pe Domnul, ci doar slujesc pe bani pe cei cărora le fac servicii la altar. Au însă parte de slava Mea cei credincioși, căci Eu le-am spus celor ce Mă aveau în suflet și în iubire, și le-am spus că voi fi răstignit și că voi învia a treia zi și iarăși voi fi cu ei, și le spuneam: *«Lumea nu Mă va vedea, dar voi Mă veți vedea, și iarăși voi fi cu voi și va fi mare mângâierea voastră»*.

O, e zi de mângâiere această zi, și am învățătură de pus pe masă, că vreau să înțeleagă cei ce dau să Mă urmeze cu viața lor și să știe ei apoi că una este să te întorci pe cale cu Dumnezeu, și cu totul altceva este să se întoarcă păcătosul la pocăință, nu la Dumnezeu și atât, căci la Dumnezeu nu se poate nimeni întoarce cu pașii lor și atât, și nu se cheamă că s-au întors dacă numai atâta fac, ci se păcălește pe sine cel ce face o așa întoarcere la Dumnezeu. O, la pocăință trebuie să se întoarcă cel păcătos, și nu se poate întoarce altfel la Dumnezeu, și nu stă dacă nu se întoarce la pocăință, la păreri de rău pentru viața cea fără Domnul și plină de păcat, și pe care omul și-o duce mereu în spate, bietul de el.

O, sunt primejdioși anii tinereții când omul nu se teme de păcat și de plata păcatului apoi, iar după ce anii trec peste el și-i lasă pe inimă toate cele pentru pedeapsa păcătoșilor se umple de durere omul, de păreri de rău și de jale grea, și-i trebuie pocăință, și prin ea mângâiere.

Nu bucurii cu Domnul, ci pocăință, omule, îți trebuie, și multe păcate acoperă cel ce poate să întoarcă un păcătos la pocăință, dar mai sunt cei care să-i învețe pocăința pe oameni? O, nu mai sunt, dar vin Eu, Domnul, vin Eu, căci așa este scris, să vin.

O, M-am lăsat spre cuvânt de învățătură, M-am zorit să grăiesc așa cum s-a așezat grăirea, dar Mă întorc acum la gustul cel dulce al sărbătorii de azi, la slava care umple văzduhul aici de freamăt sfânt, o, fiilor. Păsările văzduhului umplu de cântările lor această zi de serbare cerească pe pământ. Cântare de înviere se aude de sus până jos, iar Eu, Domnul, Mă aplec în prag lângă voi spre întâmpinarea oaspeților porniți spre izvor și le deschidem și-i așezăm la masă de praznic de înviere și le spunem lor Hristos a înviat!

O, fiilor călători spre izvor, ați venit să fim împreună și să ne dăm unii altora mângâieri. O, pace vouă! Învățătura Mea cea de azi vă întâmpină și vă învață că venirea la Domnul și pe cale cu El trebuie să fie făcută cu pocăință, ca să nu fie ea dărâmată apoi. Pocăința este cea care duce pe om la dragostea de Dumnezeu, dar nu la dragoste mai întâi, căci dragostei îi trebuie temelie trainică, înviere din moarte a omului îi trebuie dragostei.

O, e păcătos omul, dar nu se îngrijește ca să se facă bine ranele păcatelor lui. Eu, Domnul, prin cărarea Mea de aici spre oameni dau să fac lucrare de pocăință peste mulți. A venit vremea să spun aceasta, că mulți au venit, și mulți au pierdut apoi mersul și s-au întors înapoi între cele din care s-au sculat ca să urmeze apoi pe Domnul. O, n-a fost așa cu toți cei care au venit să stea cu Mine lângă acest izvor de cuvânt și să slujim împreună, și dintre ei au plecat, o, au plecat, și M-a rănit cu rană grea plecarea lor și a rămas nevindecată rana Mea de la ei, iar pocăința nu i-a mai ajutat ca să-i întoarcă iarăși și să nu rămână afară din carte, căci Eu mereu, mereu Mă scriu în cartea Mea cea de azi cu cei ce vin, și cu cei ce pleacă, și cu cei cu care rămân pentru mersul Meu și pentru slujirea venirii Mele cuvânt pe pământ și pentru sărbători de cuvânt, pregătite cu trudă.

O, fiilor, ați venit în zi de slavă a Mea și a sfinților Mei și sunteți cuprinși întru ea. Ați venit din depărtări la izvorul Meu de cuvânt aici. O, luați din el cu folos și cu creștere, că Eu i-am

învăţat mereu pe cei care au venit să-Mi urmeze şi le-am spus lor cum să-şi ajusteze viaţa zi de zi şi cum să Mi-o dea Mie mereu, mereu.

O, fiţi treji sau treziţi-vă în miez de noapte tot timpul zilelor voastre şi staţi de vorbă cu Mine şi cu sfinţii, fiilor. Să nu treacă o noapte fără să vă întâlniţi cu Mine prin cuvinte şi prin cântare de slavă. Să nu lipsească din casele voastre pravila călugărească, hrana cea pentru suflet, cu care să vă hrăniţi iubirea cea pentru Dumnezeu, şi care aduce omului pocăinţă mai întâi. O, dacă nu ştiţi cuvântul Meu ce spune, întrebaţi, ca să fie desluşit înţelesul cel întreg al cuvântului Meu, şi nu uitaţi că David împăratul spunea: *«La miezul nopţii m-am sculat ca să Te laud, Doamne, iar dimineaţa când mă scol încă sunt cu Tine, şi tot aşa şi în ceasurile zilei aduc Ție închinare, şi de şapte ori pe zi m-am așezat ca să Te laud, Doamne»*. O, toată suflarea Îl laudă pe Domnul pe pământ şi în văzduh, fiilor, iar voi sunteţi mai mult decât păsările, care Mă laudă neîncetat cu cântările lor.

Despre rânduiala cea pentru trup v-am grăit şi alte dăţi, dar acum dau să vă amintesc cu duioşie de Păstor şi să vă spun: o, nu mai mâncaţi carne, fiilor. Sunt între cei ce vin aici, şi care nu se pot făgădui acestei împliniri sfinte, şi le fac lor această rugămintă. O, cine se desparte de păcat, acela trebuie să ştie să înceapă să îplinească poruncile vieţii şi să deschidă Scripturile şi să vadă şi să se înveţe din ele să iubească pe Domnul din toată inima, şi apoi să nu mai mărturisească strâmb, să nu mai fure, să nu maiucidă, să nu mai iubească sau să caute desfătarea şi desfrânarea, să nu caute spre ceva ce nu-i al lor, ci să urmeze toate poruncile vieţii ca nu cumva să se facă vinovaţi faţă de ele şi de Dumnezeu, de Cel Care le-a trimis pe ele pe pământ ca să fie împlinite de cei ce se întorc la pocăinţă, şi apoi la calea cu Domnul.

O, Eu i-am dat, nu i-am luat omului. I-am dat mintea, nu i-am luat-o. I-am dat, nu i-am luat omului sănătatea. Ba am şi spus ucenicilor Mei că de vor bea şi băutură otrăvitoare nu-i va vătăma pe ei, şi le-am spus că şerpi de vor lua în mâini nu-i vor omori pe ucenici. Ştiinţa însă îl scoate pe om din braţele Domnului şi îl păcăleşte ca să nu mai aibă Dumnezeu omul. Ştiinţa a stins în mulţi credinţa şi căutarea lor după Domnul, dar credinţa numai omul trufaş o leapădă, şi nu din cauza ştiinţei păteşte el aceasta, ci din cauza trufiei, căci ştiinţa zideşte credinţa, o creşte, o descoperă, o face salvatoare pentru om.

O, ce veţi face voi, cei care staţi în cumpănă faţă de venirea Mea cuvânt pe pământ aici, pe vatra neamului român dacă va fi să se arate tot mai adevărat Domnul în acest cuvânt şi se vor vedea împlinirile Lui toate aşa cum le arată Duhul cuvântului Său, în care voi credeţi sau nu acum? O, ţara română e ţara Domnului, încă de la început sortită să fie ea ţara în care vine acum Domnul cuvânt pe pământ. O, aplecaţi-vă şi fiţi plini de umilinţă înaintea cuvântului Meu, care-şi are cetate în ţara românilor! Biserica neamului român e din lume şi nu Mă iubeşte, nu face voia Mea dacă este din lume, căci Eu, Domnul, am spus prin acest cuvânt poporului credincios că mai înainte de a se închide uşa bisericii vine Domnul, şi iată împlinirea, căci Eu vin şi împlinesc.

O, lăsaţi morţii să-şi îngroape morţii lor, iar voi, cei care aţi aflat venirea Mea şi biserica venirii Mele, lucrând ea după cuvântul cel de sus, o, staţi lângă izvorul cuvântului Meu, că antichrist omul fărădelegii, Mi-a luat căsuţa şi hăinuţa şi obiceiurile, a luat locul Domnului în lume şi în biserica din lume şi duce lumea la planul cel fără Dumnezeu pentru oameni. Cu suflete încărcate de păcate vechi şi noi, o, aşa stau slujitorii de altare înaintea oamenilor care nu cunosc pe cele ascunse sub nume şi sub mască de biserică, o, şi cine să mai trezească spre pocăinţă pe cei ce stau nepăsători sub sarcina păcatelor lor? O, vin Eu. Iată-Mă! Vin şi tot vin să îndemn la veghe şi la viaţă de rai pe om, căci grija vieţii îl scoate de la Dumnezeu mereu, mereu şi-Mi este milă de om.

O, dar ce slavă mare este aici, şi ce uimire îi cuprinde pe ucenicii Mei, pe mironosiţele învierii Mele! Toate sunt frumos gătite şi stau înaintea noastră cu frumuseţe şi cu căldură. V-am spus că vine Domnul cu sărbătoare. Auziţi? Aşa v-am spus vouă, celor ce aţi pregătit frumos şi

cald așternutul sărbătorii de azi. Ați gătit Domnului slavă, fiilor. Sus și jos s-au făcut pregătiri și cărări de slavă în văzduh, și așa am venit, și așa stăm înaintea oaspeților de peste tot sosiți și cântăm cu slavă Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Păsările cerului cântă, vântul adie și poartă șoapte cerești, florile se bucură de slujirea lor pentru slava sărbătorii, iar sfințenia care stă înaintea Noastră e mângâiere pentru Noi, cei veniți de sus.

Și acum glasul de bucurie al martorilor Mei cei de acum două mii de ani ucenici și ucenițe, care Mi-au purtat apoi peste pământ vestea cea despre Mine, Dumnezeu al lor mărturisindu-Mă ei în lung și în lat înviat dintre morți, așa cum mai înainte le-am spus lor, și apoi i-am trimis peste pământ, și pe Duhul Sfânt L-am suflat peste ei.

O, pace vouă, celor sărbătorii alături de praznicul învierii Mele! Bucurați-vă mărturisitorii Mei! O, bucurați-vă și mărturișiți-Mă cu toată bucuria în care stați în ziua aceasta de slavă pentru voi lângă slava Mea, că aceasta este plata celor ce Mă mărturisesc, și veșnică este ea. Amin.

— O, iată, iată unde ai Tu cerul tot cu Tine, Doamne, aici! Tânjim de dragul Tău ca și atunci când Te-am urmat până la cruce și ai dus-o pe umeri pentru noi, până ce Te-a dus ea pe Tine spre moarte și spre înviere, și apoi Te-ai arătat, iar noi Te-am împărțit oamenilor pe pământ ca să-i întorcem la pocăință și să le ierți păcatele, Doamne, dar cei ce nu se întorceau la Tine cu pocăință, lor nu li se ierta aceasta.

O, cum să ne fie nouă mărturisirea în ziua aceasta scumpă Ție și nouă, Cuvinte Doamne? Privim uimiți peste toate aici, Iisuse înviat. Privim cetatea cuvântului Tău în sărbătoare în ziua aceasta, și privim peste cei sosiți la serbare și privim înăuntrul lor, Doamne, și au ei nevoie de învățătură cu îndemn spre pocăință ca să le ierți păcatele, așa cum și nouă ni le-ai iertat când ne-ai aflat și când Te-am aflat. Pocăința este calea, așa cum a fost și la noi întoarcerea la Tine, prin pocăință, Doamne, și ne-am dat Ție apoi, și ne-ai dat Tu darul iubirii pentru Tine și Te-am iubit, Te-am iubit mult, dacă ne-ai împărțit această arvună dulce nouă, că ne umpleam de dulceața ei, mereu, mereu, și deveneam dulci celor ce se pocăiau și Te primeau Mântuitor al lor. O, dulce îi îmbiam pe cei ce se pocăiau, și eram niște dulci, și Tu erai dulcele din noi, și numai cine nu Te gustă nu stă cu Tine apoi, că mulți vin și azi spre Tine, dar n-au de cale pocăința, și au bucuria de pe cale a dragostei cu care îi primești și îi ajuți să poată veni ca să se facă sfinți, dar dacă pocăință nu-și fac, o, nu stau, ci pleacă după ce vin și stau ceva vreme, și cad din nou spre dorințe și spre plăceri. Noi însă n-am mai putut îndura despărțirea de Tine ca să mai fi căzut în păcate, căci pocăința ardea în noi îndurerată și n-am mai căutat nimic, decât adevărul ei cel sfânt, și care-l face dumnezeu pe om prin statul Tău înăuntrul ființei lui mereu, mereu apoi, mereu, Doamne, iar noi am rămas ai Tăi de-a pururi, așa cum Tu ai rămas Dumnezeuul nostru, Cel ce ne-ai iertat nouă păcatele toate.

O, e dulce de tot aici în ziua aceasta sfântă. Ne umplem de duhul iubirii celor ce Te iubesc și vin după Tine aici, și le dăm lor îndemn spre pocăință, ca nu cumva să se mai poată despărți de Tine, de noi, și ca să rămână ei. Mângâiere să ai de la ei, mângâiere, Doamne. Taina pocăinței este taina care îl îndumnezeiește pe om. Te slăvim pentru acest dar, pe care scutură-l azi peste toți cei adunați aici, Iisuse înviat. O, ne-ai dat nouă atât de multe bucurii cu Tine. Dă-le și lor, o, dă-le lor, Iisuse înviat și Doamne slăvit! Amin.

— O, am bogăție de har să dau din belșug, și această bogăție își atrag cei care vin cu pocăință spre Mine prin izvorul Meu de cuvânt și de viață prin cuvânt împărțită, iubiți ucenici și ucenițe ale patimii și învierii Mele. O, mângâiați-vă în ziua voastră de serbare! Am venit ca să ne mângâiem și să mângâiem, căci Duhul mângâierii L-am promis celor ce caută cu pocăință urmele Mele.

O, toate mângâie aici acum. Ochii celor de sus și din văzduh sunt aici și se umplu de mângâiere. Deschidem în lături acoperișul de deasupra ca să fie una cele de sus și cele de jos, adică cele de sus să fie jos, iar cele de jos să fie sus și să fie mângâiere.

Duhul mângâierii să ni-L împărțim. Să-i mângâiem pe cei sosiți din toată țara română aici, acum, și am pregătit oștiri îngerești pentru însoțirea lor pe cale înapoi, după ce se ridică sărbătoarea.

Amin, amin zic vouă, celor strânși la izvor, vin și iar vin zile de serbare și vine Domnul aici cu sfinții Săi. Vă aștept de fiecare dată cu dorul aprins, și tot așa și voi să veniți, cuprinși de dor, fiilor. O, nu uitați de viața cea plăcută Mie din partea voastră ca niște fii ascultători, dacă Mă iubiți, iar dacă încă nu Mă iubiți întru toate, o, înțelepțiți-vă să puteți iubi pe Domnul cu toată ființa, cu toată ascultarea, cu toată inima și puterea, fiilor.

Iar vouă, celor ce Mi-ați pregătit cărarea să vin și zi de serbare aici și așternut frumos, vouă Mă aplec cu sfinții toți și vă aducem mulțumiri, fiilor, pentru așternutul pe care îl pregătiți ori de câte ori vin la voi cu zile de cuvânt. Puteri cerești vă dau pentru slujire cu voi, și să aveți puteri pentru Mine, fiilor, și mereu să aveți.

O, pace vouă! Hristos a înviat! Întăriți-vă pentru sărbătoarea care se apropie cu strângere iarăși la izvor în ziua de Rusalii, fiilor. O, fiți cu bucurie servii Mei, dar și a celor ce vin să asculte glasul Meu în sărbători. Aceasta v-a fost alegerea, acesta sortul, și purtați cu bucurie sarcinile pe care vi le încredințez. Cu toții sub ele, fiilor, și aceasta să vă fie mângâiere vouă.

O, cântă toată firea Hristos a înviat! E văzduhul plin de slavă și de cărări de slavă și toate Mă cunosc Dumnezeu al lor.

Pace vouă, măi fiilor! Amin.

Îmi las numele Meu peste voi și peste cuvântul pe care l-am grăit în ziua aceasta de mângâiere sfântă. Eu sunt Cel ce sunt. Iisus Hristos sunt, fiilor. Amin, amin, amin.

17/30-04-2017